

108457 - Klacht is niet-ontvankelijk wegens overschrijding verjaringstermijn.

BESLISSING OP BEZWAAR EX ARTIKEL 11 REGLEMENT LKC

[Bezwaarden] te [woonplaats] maken bezwaar tegen de beslissing van de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (hierna: de Commissie) van 2 november 2018. Die beslissing houdt in dat de Commissie het klachtonderdeel *over de handelwijze van de school naar aanleiding van het incident dat heeft plaatsgevonden op 10 mei 2017*, kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard en verder niet in behandeling neemt. De overige klachtonderdelen worden wel in behandeling genomen. Te weten het klachtonderdeel *over de wijze waarop het schoolbestuur uw klacht heeft afgehandeld* en het onderdeel *over de onveilige schoolomgeving voor uw zoon*.

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bezwaarden hebben op 10 oktober 2018 een klacht ingediend tegen de [de school] [vestigingsplaats] (hierna: de school). De Commissie heeft bezwaarden verzocht haar te laten weten wat de reden is dat zij hebben gewacht tot 24 april 2018 om een klacht over het incident van 10 mei 2017 in te dienen bij het schoolbestuur en vervolgens tot 10 oktober 2018 om een klacht over het incident in te dienen bij de Commissie.

Bezwaarden hebben in hun brief van 29 oktober 2018 aangevoerd dat zij diverse malen hebben geprobeerd om met de school zelf tot een oplossing te komen. Verder voeren bezwaarden aan dat zij op enig moment genooddaakt waren om een klacht in te dienen bij het schoolbestuur, omdat zij geen gehoor vonden bij de schoolleiding. Tot slot hebben bezwaarden aangevoerd dat zij tot 10 oktober 2018 hebben gewacht met het indienen van een klacht bij de LKC, omdat zij de school in de gelegenheid wilden stellen te reageren op de uitkomst van de interne klachtprocedure. Toen een reactie uitbleef hebben bezwaarden op 10 oktober 2018 de klacht ingediend.

De Commissie heeft op 2 november 2018 besloten één van de drie klachtonderdelen niet in behandeling te nemen omdat dit klachtonderdeel na het verstrijken van de verjaringstermijn was ingediend, zonder dat er sprake is van een versoonebare termijnoverschrijding. Bezwaarden zijn het met deze beslissing van de Commissie van 2 november 2018 niet eens en hebben op 8 november 2018 bezwaar aangetekend. Op grond van artikel 11 lid 4 van het reglement van de Commissie heeft de Voorzitter van de Commissie het bezwaar behandeld.

2. HET BEZWAAR

Bezwaarden hebben zakelijk weergegeven het volgende aangevoerd:

1. Bezwaarden hebben de verjaring gestuit door hun klachtbrief van 24 april 2018 aan het schoolbestuur. En door hun bezwaren in de periode daarvoor diverse malen mondeling kenbaar te maken bij de schoolleiding. (artikel 3:316 juncto 3:313 Burgerlijk Wetboek)

2. In het Burgerlijk Wetboek is vijf jaar de meest gebruikelijke verjaringstermijn. Slechts bij uitzondering is deze korter. Bezwaarden zien geen reden waarom deze termijn korter is bij de Commissie.
3. Indien de wettelijke stuitingsregels niet van toepassing zijn, is er sprake van een doorlopend proces. De klacht bij het schoolbestuur was voornamelijk gericht op het stilzitten van de schoolleiding en de klacht bij de Commissie op het stilzitten van de schoolleiding en het schoolbestuur. De klachtonderdelen zijn naar hun aard onlosmakelijke met elkaar verbonden en dienen gezamenlijk te worden behandeld.
Dat sprake is van een doorlopend proces hebben het schoolbestuur en de Commissie zelf ook zo geïdentificeerd. Immers, het schoolbestuur heeft het in haar reactie van 20 juli 2018 over de mogelijkheid om “to proceed with the complaint to the Landelijke Commissie Onderwijsgeschillen.” De Commissie herhaalt dit in het schrijven van 2 november 2018 met de woorden “... op de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs als instantie waar u uw klacht kunt voortzetten.”
4. De klacht is binnen een redelijk termijn ingediend, omdat het schoolbestuur bijna drie maanden de tijd nam om te reageren op de klacht. Had het schoolbestuur eerder gereageerd dan was contact met de schoolleiding nog voor de zomervakantie mogelijk geweest. Het is onredelijk om te verwachten dat bezwaarden in de zomervakantie iets richting school of de Commissie zouden ondernemen. Daarom dient de zomervakantie niet meegeteld te worden bij de beoordeling of er sprake is van een redelijke termijn.
Bezwaarden hebben de schoolleiding na de zomervakantie een maand gegeven om te reageren op de brief van het schoolbestuur. Dat is een redelijke termijn, zeker als men zich daadwerkelijk richt op het vinden van een oplossing.
Tot slot dient de Commissie op grond van het bovenstaande in combinatie met de eisen van redelijkheid en billijkheid de verschoonbaarheid van verjaringstermijn aan te nemen. Dit is het geval omdat de verjaringstermijn in verschillende uitspraken is toegelicht met twee argumenten. Namelijk dat het moeilijker wordt om een betrouwbaar onderzoek in te stellen als er meer tijd is verstreken en dat betrokkenen er na verloop van tijd vanuit mogen gaan dat gebeurtenissen uit een verder verleden niet meer opgerakeld zullen worden. Van beide argumenten is in deze klacht geen sprake.
5. In het onderhavige geval is sprake van een naar objectieve maatstaven zodanig ernstige klacht dat overschrijding van de verjaringstermijn gerechtvaardigd is.
6. De Commissie heeft eerder uitgesproken dat bekendheid met de klachtenprocedure niet relevant is voor de vraag of er sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. In haar beslissing heeft de Commissie nu wel meegenomen dat het schoolbestuur op 19 juli 2018 uitdrukkelijk heeft geattendeerd op het bestaan van de Commissie. Dat is inconsequent en de Commissie had dit argument niet mogen gebruiken in haar beslissing.
7. De Commissie doet een beroep op een open norm (verschoonbaarheid van overschrijding van de verjaringstermijn), maar geeft geen enkel inzicht in wanneer deze norm van toepassing is.

3. OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER

Bezwaarden stellen zich op het standpunt dat het Burgerlijk Wetboek van toepassing is. Hierbij miskennen zij dat de Commissie geen rechtsvorderingen maar klachten behandelt. Daarnaast geldt dat op het indienen van klachten bij de Commissie niet de verjarings- en vervaltermijnen van het Burgerlijk Wetboek van toepassing zijn, maar de bepalingen van het

reglement van de Commissie. Zoals het bestuurs-, het straf- en het privaatrecht allen hun eigen regels kennen ten aanzien van verjaring (en verschoonbaarheid van termijnoverschrijding) kent de Commissie dit ook. Het reglement van de Commissie bepaalt in artikel 4 lid 2 onder b dat de Commissie een klacht niet in behandeling neemt indien deze betrekking heeft op een gedraging die zich meer dan een jaar voor het indienen van de klacht heeft voorgedaan zonder dat er redenen zijn om de overschrijding van deze termijn verschoonbaar te achten. De eerste twee gronden treffen geen doel.

Dat het bestuur meent dat bezwaarden nog een klacht bij de Commissie konden indienen, maakt nog niet dat er sprake is van een doorlopend proces. Het citaat uit de brief van de Commissie van 2 november 2018 dat bezwaarden aanhalen in hun bezwaarschrift is onvolledig. In de brief staat namelijk: "Het schoolbestuur heeft u in zijn brief van 19 juli 2018 ook uitdrukkelijk geattendeerd op de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs als instantie waar u uw klacht kunt voortzetten." De Commissie heeft dus niet aangegeven dat er sprake is van een doorlopend proces, slechts dat het schoolbestuur heeft geschreven dat het mogelijk is om de klacht voort te zetten bij de Commissie. Daarbij kan, in tegenstelling tot wat bezwaarden stellen, het eerste klachtonderdeel wel los bezien worden van de andere klachtonderdelen. De derde grond treft geen doel.

Bezwaarden hebben na de schriftelijke reactie van het bevoegd gezag van de school van 20 juli 2018 nog tot 10 oktober 2018 gewacht met het indienen van de klacht. Objectieve aanknopingspunten die dit tijdverloop rechtvaardigen, ontbreken. Bezwaarden schrijven dat de schoolleiding al maanden, zo niet meer dan een jaar nonchalant, afhoudend en laat reageert. Dat bezwaarden ondanks deze ervaringen besluiten nog enkele maanden (de zomervakantie en een maand na de zomervakantie) te wachten op een reactie van de schoolleiding na de brief van het schoolbestuur, komt voor rekening en risico van bezwaarden. In artikel 27 lid 1 van het reglement van de Commissie staat ook vermeld dat de zomervakantie geen invloed heeft op de berekening van de verjaringstermijn.

Bezwaarden hebben terecht opgemerkt dat de Commissie de verjaringstermijn hanteert omdat het met de tijd moeilijker wordt om een betrouwbaar onderzoek in te stellen. Dat is in deze zaak ook het geval nu uit de stukken blijkt dat partijen het er niet over eens zijn wat er op 10 mei 2017 precies is gebeurd. Omdat er veel tijd is verstreken sinds 10 mei 2017 zal het lastig worden om vast te stellen wat er is gebeurd.

De verjaringstermijn geldt ook omdat betrokkenen na verloop van tijd ervan uit mogen gaan dat gebeurtenissen niet meer opgerakeld zullen worden. Dat bezwaarden intern een klacht hebben ingediend, betekent niet dat de betrokkenen er rekening mee moesten houden dat er circa 17 maanden na het incident nog een klacht bij de Commissie zou worden ingediend. Niet gebleken is van relevante omstandigheden die dit anders maken. De vierde grond treft geen doel.

Is er sprake van een zodanig ernstige klacht dat overschrijding van de verjaringstermijn gerechtvaardigd is? Het gaat om de ernst van de klacht bezien in alle omstandigheden van het geval.

Dit betekent dat wanneer er een bijzondere reden is waardoor de klacht niet eerder ingediend kon worden, bijvoorbeeld omdat een behandelend specialist dit heeft geadviseerd, en er sprake is van ernstige feiten die ten grondslag liggen aan de klacht de voorzitter kan besluiten de overschrijding van de termijn toch verschoonbaar te achten. Hoewel uit de klacht naar voren komt dat

het incident van 10 mei 2017 een grote invloed heeft op bezwaarden en hun gezin, leidt dat naar het oordeel van de Voorzitter niet tot de conclusie dat er sprake is van een naar objectieve maatstaven zodanig ernstige klacht dat overschrijding van de verjaringstermijn verschoonbaar is. De vijfde grond treft geen doel.

Onbekendheid met de verjaringstermijn is geen reden om verschoonbaarheid van de overschrijding van de termijn aan te nemen. Als een partij juist wel bekend is met de verjaringstermijn betekent dit, dat van deze partij verwacht mag worden dat deze voortvarend handelt. De zesde grond treft geen doel.

Het recht kent veel open normen. Een kenmerk van een open norm (in dit geval de verschoonbaarheid van een termijnoverschrijding) is dat deze niet volledig bepaald. Dit is zo om recht te kunnen doen aan de omstandigheden van het geval. Via haar uitspraken, waarin de Commissie bijvoorbeeld vaststelt dat er geen sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding, kleurt zij open normen in. Door de website van de Commissie te raadplegen kan een ieder nagaan wanneer de Commissie heeft geoordeeld dat sprake was van een verschoonbare termijnoverschrijding. Uit de stukken blijkt dat bezwaarden bekend zijn met de adviezen van de Commissie over dit onderwerp. Zij schrijven immers dat termijnoverschrijding verschoonbaar kan zijn als er sprake is van een doorlopend proces. Nu bezwaarden bekend zijn, en in ieder geval bekend hadden kunnen zijn met de omstandigheden waaronder wel sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding, treft de zevende grond ook geen doel.

Ook de zeven gronden samen treffen geen doel.

De Voorzitter komt op grond van het voorgaande tot het oordeel dat de Commissie op goede gronden heeft geoordeeld dat het klachtonderdeel niet in behandeling kan worden genomen. Daarom zal de Voorzitter het bezwaar van klagers ongegrond verklaren.

4. OORDEEL VAN DE VOORZITTER

De Voorzitter verklaart het bezwaar tegen de beslissing van 2 november 2018 ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 22 november 2018 door mr. A.A.A.M. Schreuder, voorzitter, in aanwezigheid van mr. A.A. Veraart, secretaris.

mr. A.A.A.M. Schreuder
voorzitter

mr. A.A. Veraart
secretaris